

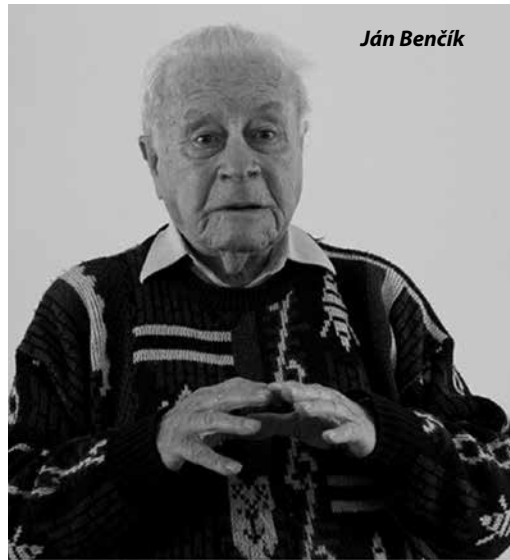
História - priamka či kruh?

27. január je Medzinárodným dňom pamiatky obetí holokaustu. Gymnazisti v tento deň navštívili Múzeum holokaustu v Seredi, kde mali možnosť počuť rozprávanie preživšieho – pána Otta Šimka. Ten viackrát zopakoval, aký je rád, že svedectvo si prišli vypočuť mladí ľudia. Zamyslenie, ktoré prikladá, nebude patriť iba jemu. Musíme pochopiť, že neexistuje žiadne my a oni. Spoločnosť tvoríme všetci. Ale, akú ju chceme?

Slnecný deň. Dlhý rad ľudí idúci mestom. Jeho súčasťou sú všetky vekové kategórie. Spreádzajú ich ľudia v uniformách. Niektorí z uniformovaných sú sadisti, občas do niekoho v rade kopnú, strkajú doňho, dokým nepadne. Pár hliadkujúcich je dostatočne podgurážených, alkohol ich otupuje, snáď je to stratégia – balamutia tak tú trochu svetla v sebe...

Najpočetnejšiu skupinu však tvoria pozorovatelia. Treba povedať jednu dôležitú vec. Veľkej väčšine sa nepáči to, čo vidia. Viacerí sa aj nahlas ozývajú. Jeden dokonca vystúpi a atakuje dozorca. Ten rýchlym pohybom namieri zbraň presne do stredu čela nespokojenca – človeka, ktorému osud ľudí, ktorí doteraz s ním žili v jednom čase a priestore, nie je ľahostajný.

Tento výjav je skutočný. Stal sa v lete v roku 1942 v Humennom. Je pre mňa dosť podstatný, hoci je jedným z mála. Ľudia na Slovensku prejavili otvorený nesúhlas s deportáciami židovského oby-

Ján Benčík

vateľstva.

Ak by ste sa mali vcítiť do niekoho v príbehu, kto by to bol?

Nikto z nás sa nemôže vcítiť do obetí. Nedá sa to. A ani bytne bolo správne. Pretože my môžeme chodiť do školy, sadnúť si na hociktorú lavičku v parku, môžeme ísť do

kina, do obchodu, môžeme vlastniť bicykel, rádio. Nik nás nenúti, aby sme si do menšieho kufra zbalili svoj svet a nastúpili do dobyčieho vagóna. Nevieime si predstaviť a ani by sme sa nemali nútiť k predstave, že našu mamu roztrhajú v Osvienčime psy, že otca zabijú v plynovej komore, že naše niekoľkomesačné dieťa zceľsilyhodia o stenu domu.

Nerozumiem tým, ktorí z plného hrdla vyhlasujú, že sa hlásia k odkazu uniformovaných. Že oni boli vlastne obeťami. Že museli, lebo doba bola taká a inak sa nedalo...

Meno človeka, ktorý sa v roku 1942 postavil tvárou v tvár zlu, nepoznáme. Jeho hrdinstvo však vidím v človeku, ktorý dnes bojuje s extrémistami na facebooku. Je to pán Ján Benčík.

Stále môžeme poukazovať na zlo a nenávisť v spoločnosti. A to najdôležitejšie, nesúhlasiť s ním.

Zuzana Vasková

Koniec sveta ?!?!

Je tu nový rok a s ním okrem nových predsavzatí a starých rád, akoko Vianociach úspešne schudnúť, aj ďalšie teórie a prorocktvá, ako zas a znova tento rok skončí svet. Jasné, pre niektorých bolo apokalypsou už to, že skončili prázdniny. Ale pre nás nie. Pre nás to znamená, že sme sa mohli vrátiť do redakcie Gympsy a informovať vás o všetkom, čo sa za posledný čas na našej škole udialo.

Zúčastnili sme sa na Festivale slobody, kde sme mali možnosť pozrieť si veľmi zaujímavé, a pochopenie ťažké filmy. Vyspovedali sme majiteľa našej obľúbenej kaviarne, ktorú máme hneď vedľa školy. Nie je to totiž len tak hocijaká kaviareň. Je to miesto, kde si môžete dať dobrú kávu a pritom sa začítať do knižky, ktorú si tu môžete aj zakúpiť.

Každoročne pred Vianocami u nás na škole prebieha darovanie darčiek deťom zo sociálne slabších rodín. A tak si naši žiaci vyberú deti, ktorým chcú darovať vianočné darčeky a majú aj možnosť im ich odovzdať. A ešte sa dozvie aj veľa iného.

Tak nezaháľaj a čítaj, či práve tebe niekto nenapísal zaľúbený alebo pochvalný odkaz! A samozrejme, každý má možnosť odkaz aj poslať. Stačí ho napísať a hodiť do škatuľky vo vestibule školy a my ho uverejníme v ďalšom čísle nášho časopisu.

V mene celej redakcie časopisu Gympsy prajem všetkým našim čitateľom šťastný a úspešný rok 2017.

**Vaša redaktorka
Katarína Zieglerová z 3.A**

© MARTIN KORCOK 2017

S pánom Jánom Benčíkom na návšteve Múzea holokaustu v Seredi.

Koncom júna sa pri našej škole otvorila literárno-umelecká kaviareň s názvom Podivný barón a my sme sa rozhodli zistiť o nej niečo viac. Ako vznikol názov kaviarne? Čo okrem kvalitnej kávy ponúka? Čím sa odlišuje od ostatných kaviarní? To všetko a aj niečo zo svojho života nám prezradil spoluautor spomínaného projektu Marek Vatraľ.

● **Pán Vatraľ, málokto o vás vie, že nepochádzate priamo z Púchova. Mohli by ste nám prezradiť pár informácií z vášho života?**

- Som pôvodne z východného Slovenska, konkrétne zo Stropkova a študoval som estetiku v Nitre. Neskôr som pôsobil ako učiteľ na gymnáziu v Bratislave a taktiež v reklamno-mediálnej agentúre. Asi pred rokom som sa s priateľkou rozhodol zostať v Púchove, pretože nám malé mesto viac vyhovuje.

● **Čo bolo dôvodom otvorenia novej kaviarne? Môžeme tvrdiť, že Podivný barón sa niečím odlišuje od ostatných?**

- Rozmýšľali sme, prečo by malo byť malé mesto ochudobnené o priestor, ktorý je teraz hitom vo väčších mestách. Tým je kaviareň, ktorá je spojená s kultúrou, teda organizovaním kultúrnych podujatí v nej. Niečo také mi v Púchove chýbalo. Musím ale doplniť, že tu nie sme sami, pôsobia tu aj dve občianske združenia Mŕtva koš a Puchovo dedičstvo, s ktorými viac-menej spolupracujeme.

● **Spomínali ste kultúrne podujatia. Mohli by ste nám to nejako upresniť? Na čo sa môžeme v blízkej budúcnosti tešiť?**

- Veľký úspech majú cestovateľské večery, premietania filmov či kreatívne akcie, ktoré organizujeme s predajňou Zvonček. Taktiež v oblube sú posedenia pri živéj hudbe. V lete sme organizovali na terase letné kiná a koncerty a tento rok budeme v týchto aktivitách po-

PODIVNÝ BARÓN

kračovať. Od februára plánujeme Myšlienkovu, kde chceme pozývať

rôznych hostí a riešiť zaujímavé témy, či už o konšpiračných teóri-

ách, ekológii atď.

● **Prečo ste sa rozhodli v kaviarni predávať aj knižky?**

- Skúsili sme kaviareň prepojiť aj s knihami, pretože to tak nejako tematicky súvisí. Svoje si tu nájdú aj deti, lebo tu máme aj čitateľský kútik a hráme sa s myšlienkou vytvoriť podobný priestor aj pre dospelých, kde môžu objaviť kvalitnejšiu literatúru. V blízkej budúcnosti plánujeme aj literárnu súťaž.

● **Podivný barón? Prečo?**

- Je to aj preto, že je tu múzeum a celkovo sa to spája aj so slávnym archeológom Hoenningom. Musím však dodať, že to nie je náš názov, nakoľko ide román známeho historika Pavla Dvořáka, ktorým s tým, samozrejme, súhlasil a nám sa to veľmi zapáčilo, pretože nám to sadlo do kontextu, jednak našej kaviarne a taktiež mesta, kde žijeme.

**Za rozhovor ďakuje
Martina, 3.A**

● **Čo sa bude diať nasledujúci mesiac február? To je asi len vo hviezdach. V našom vydaní časopisu Gympsy vám prezradíme, na čo dávať bacha a čomu ísť naopak v ústrety dokonca s otvorenou náručou. Tak si na všetky rybičky spoločne posvietme!**

RYBA (20. 2. - 20. 3.)

Písomky/Skúšanie

Druhý polrok prišiel nečakane rýchlo. Končí všetka sranda! Skúšanie pobeží ako na páse. Ani sa nestihneš spamätať, a už začuješ svoje meno spoza katedry. Nezabudni nosiť každý deň do školy vreckovky na utieranie potu a možno aj slz. Bude to drsné...

Chýbanie

To, čo bude mať vo svojom kalendáriku, bude hlavne slovo PÍSOMKA.

Školský HORORskop

Je to síce skľučujúce, no nevešaj hlavu. Všetko bude naplánované, ale kto vraví, že to všetko pôjde podľa plánu? Lieta nám tu v ovzduší nejaká chrípka (pliaga jedna), takže buď bude chýbať učiteľ, alebo ty. Preto si preventívne každé ráno vypí poriadne štíplavý zázvorový čaj. Je to báseň pre zdravie tela.

Nálada

Aj keď sa nám to možno nevykresluje úplne ružovo, predsa bude mať tento mesiac aj mnoho plusov. Študenti budú behať po chodbách vyškerení od ucha k uchu, ochotní kedykoľvek ti podržať dvere alebo

dať prednosť v jazde. Učitelia sa zľutujú a písomky budú ľahučké a veľmi priateľivé. A taktiež ti náladu spríjemní pani bufetárka alebo pani kopírka v školskom vestibule. Môžeš sa za nimi zastaviť a prehodiť pár milých slov.

Karolína Janypková 2.B

COMMING SOON ALEBO VĎALŠOM ČÍSLE NÁJDETE: knihy, knihy a zas len knihy... Redakčná rada: **Natalia Smatanová** (šéfredaktorka), **Vaszília Bartošová**, **Sára Gabrišová**, **Alexandra Tokarčíková** (kvarta), **Stela Slemenská**, **Martina Bujdáková**, **Katarína Zieglarová** (3.A), **Karolína Janypková**, **Kristína Lítrová** (2.B). Kontakt: **salomeee@centrum.sk**. Odborný dozor: **Martina Boleková**. Gympsy odporúča aj pani kopírka.

FESTIVAL SLOBODY

Existuje mnoho definícií toho, čo je sloboda. Asi každý si pod týmto pojmom predstaví možnosť slobodného rozhodovania sa či slobodu prejavu. Ale nie vždy to tak bolo. Sloboda by teda mala byť to, keď si môžeme robiť, čo sa nám zachce.

Keď si však predstavíme, koľko ľudí obýva tento svet - keby si každý robil, čo sa mu zachce, asi by bolo po slobode. Ruka v ruku so slobodou kráča totiž zodpovednosť. Za svoje činy sme viac či menej zodpovední, bez ohľadu na vek, pohlavie, či postavenie v spoločnosti.

Aby sme si pripomenuli, o čom sloboda je, v decembri sa v Župnom dome konal Festival slobody ako jednodňová filmová prehliadka. Filmy s touto tematikou sa premietali celý deň i do neskorých hodín, pričom program bol doplnený i o zaujímavé diskusie.

Festival slobody každoročne organizuje Ústav pamäti národa a vstup na podujatia je voľný. Dopoludňajší blok bol určený pre študentov gymnázia, popoludňajší pre širšiu verejnosť. Študenti si mohli pozrieť rôzne filmy a dokumenty, ktoré hovorili o

príbehoch prenasledovaných ľudí z obdobia neslobody.

Festival prispel k uvedomeniu si, aký slobodný život môžeme žiť, lebo sa nemusíme báť vysloviť svoj názor

a preferovať to, čo sami chceme. Študenti vyjadrili pozitívne názory a uvedomili si, že si naozaj vážia to, čo majú.

Nakoniec niečo na zamyslenie: „Sloboda bez poslušnosti je zmätok a poslušnosť bez slobody je otroctvo.“ (Abraham Lincoln)

Stela, 3.A

Rozdávame Vianoce

Darovať niečo tým, ktorí si to sami nemôžu dovoliť. To je dobrý nápad, nie?

Toto si zrejme povedala aj pani Janka Hlavoňová, keď jej pred dvanástimi rokmi napadlo zorganizovať akciu, počas ktorej ochotní ľudia kúpia darčeky deťom zo sociálne slabších rodín a potom im ich na Štedrý deň dajú.

Aksa pýtate, prečo si vôbec dávala tú námahu, aby takéto niečo zorganizovala, tu je odpoveď.

V tom čase, pred dvanástimi rokmi, pani Hlavoňová pravidelne stretávala jednu paniu, ktorá mala malú dcérku vo veku jej syna. Táto pani chodila biedne oblečená a bolo vidieť, že si pre svoje dieťa nemôže dovoliť veľa.

Také niečo v človeku - a najmä v žene s dieťaťom - prirodzene vzbudí súcit. No priznajme si - veľa z nás by túto paniu chvilu poľutovalo, trochu sa postažovalo na tú ohromnú nespravodlivosť a potom sa vrátilo späť k svojmu bežnému životu a ignorancii.

Našťastie pre mnohých, pani Hlavoňová nie.

Toho roku sa aj s rodinou zúčastnila na akcii v Trenčíne, kde sa ľudia skladali na darčeky deťom zo sociálne slabých rodín.

Z tohto si pani Janka zobrala príklad.

Počas prvých troch rokov táto akcia prebiehala v spolupráci s ochotnými pediatrami, ktorí poskytli zoznamy detí zo sociálne slabších rodín a obetaví ľudia im potom kúpili vianočné darčeky. Samozrejme, za svoje vlastné peniaze.

Keď začala dcéra pani Hlavoňovej chodiť na naše gymnázium - bolo to pred ôsmimi rokmi - začala táto akcia prebiehať aj v našej škole.

Každý rok si triedy vyberú zo zoznamu detí, kde sú napísané krstné mená a vek. Lubovoľný počet - jednoducho toľko, na koľko detí sa

môžu a chcú poskladať. V posledný deň pred vianočnými prázdninami žiaci tieto darčeky zabalia a na Štedrý deň ich dobrovoľníci odnesú deťom.

Každého z nás to stojí len pár eur a niekoľko krokov do obchodu. Vidíte? Aj takto jednoducho môžeme niekomu spraviť krajšie Vianoce.

Dúfam, že tieto darčeky dotyčné deti potešili a prajem im, takisto ako všetkým ostatným, šťastie, lásku a pokoj po celý rok. Sú to síce nehmotné, ale o to krajšie dary.

Natália, kvarta

Do všetkých týchto škatúl putovali darčeky, ktoré nakúpili triedy z gymnázia.

Odkiaľ sa berú DARČEKY?

Je síce už po Vianociach, ale my sa tešíme na ďalšie! Zaujímá vás, ako zareagovali učitelia, keď zistili, že darčeky nosia rodičia? Tak čítajte ďalej!

***

PaedDr. Miroslav Kubičár:

Čo sú to za novoty? Mne nosí darčeky stále Ježiško! Rád sa nechám prekvapiť. Istím to však tým, že nejaký ten darček si kúpim sám, keby náhodou Ježiško presne nevedel o mojich túžbach. A verte, každé Vianoce mám z darčiekov od Ježiška veľkú radosť!

***

RNDr. Dagmar Balalová:

Na toto si veľmi nespomínam. ☺ Pamätám si však, že keď som bola menšia, tak som na Ježiška verila a dokonca sa mi raz zdalo, že som ho videla, ako preletel okolo. Čo sa týka toho, ako som zareagovala, myslím si, že to nebola nejaká trauma. Aspoň som mohla popredu lašovať po skriniach a zistiť, čo dostanem. (smiech)

***

Ing. Miroslava Crkoňová:

Ježiško neexistuje? To vážne? Kto potom nosí darčeky? Myslím si, že ak ich nenosí Ježiško, tak potom ich dostávame od dobrých ľudí. A všetci sme dobrí, preto každý z nás môže byť taký malý Ježiško. ☺

***

Mgr. Martina Boleková:

Tá trauma bola taká silná, že som sa stala učiteľkou.

Gymnázium je asi ZAĽÚBENÉ

Tieto riadky čítaš pravdepodobne preto, lebo som ťa zaujala titulkom. Lichotí mi to, ale to nie je až také dôležité. Pointou tohto textu sú totiž odkazy. Odkazy od vás pre vás. Od žiakov učiteľom a možno raz aj naopak. Zopár ste nám ich hodili do čarovnej škatule, ktorú sme pred mesiacom umiestnili do vestibulu. Zistili sme z nich, že vám namiesto školských obedov začali v žalúdkoch poletovať motýle, alebo že niekto po škole rozširuje nádchu. Nebudem teda chodiť okolo horúcej kaše. Tu sú.

☺ Tých pár rokov s tebou mi pripadá ako pobyt v nebi. (pre Radoslava z kvarty)

☺ Matej, skús byť menej prítiažlivý! (pre Mateja z I.B)

☺ Adam, škoda, že sa ti nepáči typ báb ako som ja, pretože ťa ľúbim. (pre Adama z kvarty)

☺ Nekýchaj!!!!!! (pre Aba S.)

Tešíme sa na ďalšie!